

Міністерство освіти і науки, молоді та спорту України
Національний педагогічний університет імені М.П.Драгоманова
Інститут української філології
Кафедра української літератури

**МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ
ДО НАПИСАННЯ І ОФОРМЛЕННЯ
РЕФЕРАТІВ ТА КУРСОВИХ РОБІТ
З ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ**

Київ – 2012

УДК 378.016:821.161.2(075.8)

ББК 83.3(4Укр)р30-252.4

Г 83

*Друкується за рішенням
Вченої ради Інституту української філології
Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова
(протокол №5 від 29 лютого 2012 р.)*

Рецензенти: **Курило Л. М.** – кандидат філологічних наук, доцент кафедри української літератури Інституту української філології НПУ імені М.П.Драгоманова
Йолкіна Л. В. – кандидат філологічних наук, доцент кафедри української літератури Інституту української філології НПУ імені М.П.Драгоманова

Григоренко І. В.

Г 83 Методичні вказівки до написання і оформлення рефератів та курсових робіт з української літератури / Григоренко Ірина Василівна. – К. : Вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова, 2012. – 54 с.

УДК 378.016:821.161.2(075.8)
ББК 83.3(4Укр)р30-252.4

Методичні вказівки містять загальні вимоги до змісту і структури рефератів та курсових робіт для студентів, які здобувають спеціальність філолога за кваліфікаційними рівнями бакалавра, спеціаліста і магістра, а також детальні нормативні вимоги до їх оформлення.

Посібник призначений для студентів Інституту української філології Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова денної та заочної форми навчання, а також буде корисний усім, хто пише наукові роботи з історії української літератури.

Вступ

Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова є вищим навчальним закладом IV рівня акредитації, у якому реалізована інтегрована система підготовки висококваліфікованих фахівців за освітньо-кваліфікаційними рівнями “бакалавр”, “спеціаліст”, “магістр”. Організація навчального процесу в університеті підпорядкована сучасним тенденціям розвитку вищої освіти та вдосконаленню нормативно-правового і методичного забезпечення підготовки фахівців.

Індивідуальна наукова робота студентів є одним із пріоритетних напрямів діяльності кафедри української літератури Інституту української філології НПУ імені М. П. Драгоманова. У свою чергу, написання рефератів, курсових є першою самостійною науковою роботою майбутніх філологів. Від того, як студенти навчаться проводити наукове дослідження та оформляти його результати, виконуючи реферати та курсові роботи, залежатиме якість їхньої майбутньої професійної діяльності. Саме тому з метою удосконалення методичного забезпечення повноцінної навчально-наукової роботи студентів було укладено цей посібник, покликаний допомогти тим, хто пише реферати та курсові роботи з дисципліни “Історія української літератури” – невід’ємної і важливої складової процесу підготовки філологів за напрямом “Українська мова і література”.

Методичні вказівки до написання рефератів та курсових робіт з історії української літератури розроблені на основі державного стандарту, освітньо-кваліфікаційних характеристик і стандартів щодо оформлення наукових робіт. У посібнику послідовно описано етапи написання реферату та курсової роботи, наведено детальні нормативні вимоги до їх оформлення.

Посібник призначений для студентів Інституту української філології НПУ імені М.П. Драгоманова денної та заочної форми навчання, а також буде корисний усім, хто пише наукові роботи з історії української літератури.

1. РЕФЕРАТ

Реферат є видом самостійної роботи студента з окремої дисципліни. Це індивідуальна дослідницька робота у формі доповіді, написаної на основі критичного огляду літературних та інших джерел. Для його підготовки використовують невелику кількість джерел. У рефераті оглядово розглядають певну наукову проблему. Він містить точний виклад основної інформації без перероблень цитат із першоджерел і суб'єктивних оцінок. Автор реферату подає у ньому думки науковців з приводу означеної проблеми: літературного явища, періоду, літературного твору. Однак у роботі потрібно висвітлити не тільки найголовніше з обраної теми, а й дати власну оцінку та зробити висновки. Реферат повинен містити творче або критичне осмислення реферованих джерел. Цей вид роботи дає змогу виявити творчий та науковий потенціал студента, а також може бути початковим етапом у подальшій науковій роботі з обраної проблематики. У процесі підготовки реферату студент розвиває навички самостійного вивчення й узагальнення наукової літератури з будь-якого вузького питання, виявляє нові й невирішені наукові проблеми.

Обсяг основного тексту *реферату* – **8-12 сторінок** комп'ютерного набору.

1.1. Структура реферату

Реферат має чітку структуру, кожен з елементів якої подається у *сталому порядку та є обов'язковим*. **Реферат** складається з таких частин:

- титульний аркуш;
- зміст (план);
- вступ;
- основна частина;
- висновки;
- список використаних джерел (перелік посилань);
- додатки (за необхідності).

1.2. Вимоги до змісту структурних частин реферату

Титульний аркуш є першою сторінкою реферату, який містить назву вищого навчального закладу, інституту (факультету), кафедри, де виконана робота; назву реферату; назву міста, у якому виконано реферат, та рік виконання. На титульному аркуші номер сторінки не проставляють. Зразок оформлення титульної сторінки реферату подано у додатку А.

Зміст реферату подають безпосередньо після титульного аркуша, починаючи з нової сторінки. Саме зі змісту – з цифри “2” – починають нумерувати сторінки реферату. До змісту входять структурні елементи в такому порядку: вступ; послідовно вказані назви всіх розділів, підрозділів, підпунктів (якщо вони є); висновки; список використаних джерел (Додаток В).

У **вступі** автор обґрунтовує *актуальність* теми (вказує причини вибору саме цієї теми, а не іншої, відповідає на питання, у чому полягає важливість та необхідність вивчення обраної проблематики), розкриває *мету* чи основне *завдання* реферату, дає короткий *огляд літератури* з теми (вказує імена науковців, зазначає назви їхніх наукових робіт у хронологічному порядку, у яких розглянуто аспекти обраної теми). Вступ необхідно починати з нової сторінки. Рекомендований обсяг вступу – до 1-ї сторінки.

Основну частину реферату (якщо дозволяє тема та обсяг реферату) зазвичай поділяють на підрозділи чи підпитання. В основній частині реферату автор послідовно, чітко й у *логічній послідовності* розкриває проблематику обраної теми. Основну частину реферату починають писати з нової сторінки. А от підрозділи чи підпитання в рефераті зазвичай не починають з нової сторінки.

У **висновках** автор робить узагальнення стосовно того наукового матеріалу, який було залучено до джерел реферату, коротко розкриває власне бачення проаналізованої в роботі проблеми, окреслює перспективи у вивченні теми чи вказує на суперечності або неоднозначності у трактуванні явища, розглянутого у рефераті. Висновок необхідно починати з нової сторінки. Рекомендований обсяг висновку – до 1-ї сторінки.

У **списку використаної літератури** (перелік посилань) необхідно в алфавітному порядку та за встановленими бібліографічними нормами подати точні назви усіх підручників, посібників, нарисів, статей, словників та ін., які були використані у процесі підготовки реферату (додаток К, Л).

Додатки в рефераті оформлюють за необхідності. Сторінки з додатками нумерують, але у загальний обсяг реферату їх не враховують (зразок оформлення додатків подано на стор. 37-52).

1.3. Етапи написання реферату

Як правило, написання реферату складається з кількох етапів.

Перший етап передбачає визначення та обґрунтування теми, з'ясування мети дослідження. Тему реферату студент може обирати самостійно із запропонованого переліку (див. стор. 26-29). Найчастіше тему реферату в конкретному формулюванні може визначати викладач. *Мета* дослідження – усвідомлений образ очікуваного результату, на досягнення якого спрямована діяльність дослідника.

Другий етап передбачає визначення літературних джерел, які будуть залучені у процес написання реферату, а також складання плану реферату.

Третій етап спрямований на ґрунтовний аналіз літературних джерел та написання на їх основі тексту реферату.

Четвертий етап передбачає формулювання висновків з обраної теми за результатами вивчення реферованих літературних джерел.

П'ятий етап – оформлення тексту реферату і підготовка до захисту (виголошення доповіді з обраної теми на семінарському чи практичному занятті).

2. КУРСОВА РОБОТА

Курсова робота є одним з перших самостійних наукових досліджень, які виконують студенти Інституту української філології згідно з навчальним планом. Тематика курсових робіт відповідає напрямам досліджень кафедри української літератури. Тему дослідження студент обирає самостійно із запропонованого переліку (див. стор. 30-36) або пропонує свою. Проте **тему курсової роботи обов'язково необхідно узгодити з науковим керівником.**

Написання курсової роботи вимагає дотримання чітких правил. При виборі теми дослідження варто уникати довгої назви (не більше дев'яти слів) чи надто складних термінів. **Тема** курсової роботи не повинна починатись такими словами: *проблема, дослідження, деякі шляхи, деякі питання, деякі проблеми, до питання* тощо. Перш ніж визначитись з темою дослідження, необхідно ознайомитись з наявною науковою літературою, з'ясувати рівень наукового опрацювання обраної тематики. Обравши тему курсової роботи, студент опрацьовує літературу (першоджерела, монографії, посібники тощо). Потім студент складає **план дослідження** і узгоджує його з науковим керівником.

Курсова робота повинна мати логічний, доказовий, аргументований характер і містити поглиблений аналіз досліджуваної теми. **Курсову роботу необхідно належно оформити і подати на кафедру в термін, передбачений графіком навчального процесу.**

Курсова робота, яка є плагіатом, не відповідає вимогам щодо змісту та оформлення, написана без дотримання затвердженого плану, не містить елементів наукової новизни, обґрунтованих висновків, а також не має рецензії наукового керівника, до захисту не допускається.

Обсяг основного тексту **курсвої роботи** – **25-30 сторінок** комп'ютерного набору.

2.1. Структура курсової роботи

Курсова робота має чітку структуру, кожен з елементів якої подається у *сталому порядку та є обов'язковим*. Курсова робота складається з таких частин:

- титульний аркуш;
- зміст (план);
- вступ;
- основна частина (складається з кількох розділів, кожен з яких містить підрозділи);
- висновки;
- список використаних джерел (перелік посилань);
- додатки (за необхідності).

2.2. Вимоги до змісту структурних частин курсової роботи

Титульний аркуш має єдиний стандарт і містить такі дані:

- назва міністерства та навчального закладу;
- назва інституту (факультету) та кафедри;
- тема курсової роботи;
- номер групи, прізвище, ініціали студента;
- наукове звання, посада, прізвище та ініціали наукового керівника;
- місто і рік виконання кваліфікаційної роботи.

Зразок оформлення титульного аркуша наведено в додатку Б.

Зміст (план) розташовують безпосередньо після титульного аркуша, починаючи з нової сторінки. До змісту входять такі пункти: вступ, послідовно перераховані назви всіх розділів та підрозділів, висновки, список використаної літератури, додатки (якщо вони є). Навпроти кожного із пунктів проставляють номери сторінок, які містять початок вищевказаних складових частин роботи. Зразок оформлення змісту наведено в додатку Д.

У **вступі** студент розкриває сутність і стан дослідження певної проблеми (перераховує те, що вже зроблено у висвітленні досліджуваної проблеми іншими авторами), обґрунтовує необхідність дослідження обраної теми, тобто її актуальність. Саме у вступі формулюють мету (яка тісно пов'язана з назвою дослідження) та основні завдання курсової роботи, а також вказують предмет, об'єкт і методи дослідження. Завдання мають конкретизувати основну мету курсової роботи, а їх формулювання повинно відповідати назвам основних розділів, їх послідовності. У вступі необхідно вказати на методи, якими послуговувався студент у процесі написання курсової роботи.

Структура **вступу** повинна бути такою:

- актуальність обраної для дослідження теми;
- мета курсової роботи;
- завдання роботи;
- об'єкт і предмет дослідження;
- методи дослідження.

Рекомендований обсяг вступу – 1,5-2 сторінки. Зразок оформлення структурних частин вступу наведено у додатку Е.

Основна частина дослідження складається з 2-3 розділів та, за потреби, кількох підрозділів; розділи та підрозділи повинні бути приблизно однакового обсягу. Кожен підрозділ повинен завершуватися лаконічним підсумком. Кожний розділ повинен закінчуватись **висновками до нього** (2-3 абзаци). Виділяти окремим підзаголовком “Висновки до першого (другого, третього) розділу” не потрібно, можна просто виділити ці слова в тексті за допомогою напівжирного шрифту, курсиву. Зразок оформлення розділів і висновків до розділів наведено в додатку Ж.

В основній частині доцільно проаналізувати сучасний стан вивчення обраної теми (проблеми, ідеї тощо), її розробленість і популярність у літературознавчих розвідках. Автор курсової роботи повинен розглянути основні концепції та підходи у вивченні теми, порівняти їх, визначивши спільне

та відмінне у них. У курсовій роботі автор обґрунтовує та обстоює власну позицію, бачення обраної проблеми, вказує на можливі способи її вирішення.

У курсовій роботі при аналізі тих чи інших трактувань і положень автор повинен підтверджувати їх цитатами. Посилання на літературу в тексті подають за таким зразком: [5, с. 87], де 5 – номер джерела за списком літератури, 87 – сторінка. Посилання на декілька джерел одночасно подають таким чином: [3; 5; 7] або [3, с. 145; 5, с. 25; 7, с. 348].

Курсову роботу завершують загальними висновками. **Висновки** до курсової роботи можна оформити у вигляді чітких тез, що стосуються розділів роботи. У висновках наводять оцінку одержаних результатів роботи відповідно до завдань дослідження, вказаних у вступі. Висновки повинні бути стислими і ґрунтовними.

Рекомендований обсяг висновків – 1,5-2 сторінки. Зразок оформлення висновку наведено у додатку З.

Список використаної літератури, тобто джерел, на які автор посилається в основній частині курсової роботи, подають в алфавітному порядку (не менше 25 опрацьованих джерел) після висновків, починаючи з нової сторінки. У відповідних місцях основного тексту курсової роботи мають бути посилання на джерела. Зразок оформлення списку використаної літератури наведено у додатку Л.

Додатки до курсової роботи роблять за потреби, якщо у роботі необхідно навести подробиці дослідження. У додатки можна вмістити додаткову інформацію (хронологічні таблиці, біографічні відомості, порівняльні таблиці); ілюстрації (фото сторінки з рукопису твору, фото титульної сторінки першого видання твору, маловідомі фото з сімейного архіву письменника тощо).

Варто пам'ятати, що додатки не є обов'язковим елементом курсової роботи, а їх використання без потреби може перевантажити текст роботи, знизивши якість її виконання. У додатки не можна вміщувати ту інформацію чи ілюстративні матеріали, які не містять елементів новизни і є загальновідомими, наприклад біографію письменника, його фотопортрет та інше. Крім того,

додатки повинні відповідати змісту роботи: якщо у курсовій роботі аналізують образну систему художнього твору чи специфіку художнього мовлення, то фотопортрет письменника у додатках буде недоречним. У цьому випадку в додатки можна винести схематичне зображення системи художніх образів у творі тощо. Детально про оформлення додатків див. стор. 37-52.

2.3. Етапи написання курсової роботи

Починаючи роботу над написанням курсової роботи, студент повинен розподілити свій час та спланувати його. Для оптимізації виконання дослідження варто скласти чіткий план роботи та графік консультацій з науковим керівником (орієнтовний порядок виконання курсового дослідження наведено у додатку Н).

Як правило, дослідження обраної теми складається з п'яти етапів.

Перший етап складається з вибору теми та обґрунтування її актуальності, визначення об'єкта, предмета й мети дослідження, підготовки плану курсової роботи.

Тема наукового дослідження є складовою частиною певної проблеми. Тематику курсових робіт розробляє та затверджує кафедра української літератури.

Актуальність теми дослідження зумовлюється теоретичними й емпіричними пізнавальними завданнями дисципліни, необхідністю розширення парадигми знань про окремі літературні явища або процеси, потребою їх поглибленого вивчення, незавершеністю опрацювання окремих аспектів відповідної наукової проблеми.

Мета дослідження – це визначення автором своєї евристичної стратегії в отриманні нових знань про об'єкт та предмет дослідження, усвідомлений образ очікуваного результату, на досягнення якого спрямована діяльність дослідника. Мета спрямовує дослідницьку діяльність та визначає можливі засоби її досягнення через формування завдань дослідження.

Не можна формулювати мету як *дослідження...*, *вивчення...*, оскільки таке визначення мети вказує на засіб, але не спосіб її досягнення. Мета дослідження може бути пов'язана, зокрема, з формулюванням наукових завдань, які належить вирішити; з обґрунтуванням можливості виявлення нових ознак загального або часткового характеру, певних конкретних фактів, що аналізуються, а також структури їхньої організації; з визначенням певних теоретико-методологічних моделей дослідження, застосування яких забезпечує вирішення обраних теоретичних і практичних наукових завдань.

Завдання дослідження – відповідно до загальної мети необхідно чітко визначити етапи наукового пошуку для її досягнення. Передусім слід сформулювати завдання, пов'язані з виявленням найсуттєвіших ознак та внутрішньої структури об'єкта і предмета дослідження. Завданнями курсової роботи з історії української літератури можуть бути, зокрема, такі: виявлення сутності окремих понять, явищ, процесів, визначення параметрів та рівнів їх функціонування, принципів інтерпретації тощо. Увесь комплекс завдань – це алгоритм безпосередньої загальної моделі дослідження, зумовлений логікою етапів конкретного наукового пошуку. У курсовій роботі має бути 2 і більше завдання.

Підсумком курсової роботи є досягнення мети та реалізація завдань дослідження. Результати цього необхідно відобразити у висновках.

Об'єктом дослідження є процес або явище, яке породжує проблемну ситуацію й обирається для наукового пошуку. Об'єкт дослідження – це вся сукупність зв'язків, відношень різних теоретичних аспектів історії української літератури, яка слугує джерелом необхідної для дослідника інформації.

Предмет дослідження міститься в межах об'єкта і визначає тему курсового дослідження. Предметом дослідження є тільки ті суттєві зв'язки та відношення, які підлягають безпосередньому вивченню в кожній окремій курсовій роботі.

В об'єкті дослідження визначена загальна сфера наукового пошуку, у предмет дослідження чітко виокремлюється явище, етап чи процес, які будуть

проаналізовані у курсовій роботі. Окреслення предмета дослідження слід розуміти як виокремлення параметрів певного “ракурсу” наукового пошуку у визначенні основних компонентів характеристики об’єкта дослідження. Отже, об’єкт і предмет дослідження співвідносяться між собою як загальне і часткове, тобто *предмет дослідження є більш вузьким, ніж його об’єкт*.

Зразок формулювання актуальності, мети, завдань, об’єкта та предмета курсової роботи наведено у додатку Е.

Другий етап передбачає визначення теоретичної основи дослідження. Важливим для дослідника проблем історії української літератури є ґрунтовне знання художніх текстів, залучених до курсової роботи. Однак курсова робота – це не твір на вільну тему. Перш за ***все курсова робота повинна базуватися на опрацюванні різноманітної наукової літератури з теми дослідження***.

На другому етапі дослідження студент працює з різноманітними бібліотечними фондами, підшуковуючи літературу для дослідження, тобто здійснює ***бібліографічний пошук***.

Для складання бібліографії (список літератури, використаної у курсовій роботі) за темою наукової роботи студент використовує фонди бібліотеки: систематичні каталоги, в яких назви творів розташовані за галузями знань; алфавітні каталоги, в яких картки розташовані в алфавітному порядку за прізвищами авторів; предметні каталоги, що містять назви творів з конкретних проблем і спеціальностей, а також різноманітні бібліографічні довідкові видання (покажчики за окремими темами і розділами), посилання в підручниках, монографіях, енциклопедичних словниках, періодичній літературі та ін. Роботу з літературою варто починати з книг, потім переходити до статей, спочатку опрацьовувати вітчизняні джерела, після цього – наукові праці зарубіжних авторів. Для підбору періодичної літератури слід звернутися до покажчиків статей, опублікованих протягом календарного року і розміщених у кінці останнього номера журналу за кожен рік видання.

Складений студентом список джерел, необхідних для написання курсової роботи, погоджують з науковим керівником. Науковий керівник визначає

послідовність ґрунтовного вивчення літератури, вказує на основні та додаткові джерела.

На **третьому етапі** на основі аналізу літератури з обраної теми потрібно скласти чіткий план дослідження, обрати методи та визначити методику дослідження (як, в який спосіб проводити дослідження). Важливо відзначити, що методи дослідження обирають з урахуванням специфіки завдань, які поставив перед собою дослідник.

Четвертий етап передбачає обробку та аналіз результатів дослідження, написання курсової роботи, формулювання висновків і рекомендацій за результатами дослідження.

П'ятий етап – оформлення остаточного тексту курсової роботи і підготовка до захисту.

3. МЕТОД, МЕТОДИКА, МЕТОДОЛОГІЯ

ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧИХ ДОСЛІДЖЕНЬ: ОСНОВНІ АСПЕКТИ

Характерною ознакою курсової роботи з історії української літератури як наукового дослідження є використання наукових методів.

Метод (гр. *methodos*) – спосіб пізнання, дослідження явищ природи і суспільного життя. Метод можна розглядати як певний систематизований комплекс прийомів, які застосовує дослідник для досягнення мети і завдань дослідження. Визначальна риса наукового методу – об'єктивність, що виключає суб'єктивне тлумачення результатів. Виклад наукових фактів має здійснюватися в контексті загального історичного процесу, історії української літератури та розвитку критичної думки. Вивчення обраного для дослідження предмета повинно бути багатоаспектним, з урахуванням як загальних, так і специфічних особливостей.

Існують загальнонаукові (їх використовують усі науки) та спеціальні (властиві певній галузі знань, зокрема літературознавству) методи дослідження. До загальнонаукових методів належать емпіричні (експеримент, спостереження, опис) та теоретичні (аналіз, синтез, абстрагування, узагальнення, індукція, дедукція, пояснення, систематизація, класифікація і т. д.). До основних літературознавчих методів вивчення літературного процесу належать такі: біографічний, культурно-історичний, порівняльно-історичний, формальний, типологічний, історико-генетичний, історико-теоретичний та інші методи.

Методика (гр. *methodike*) – сукупність методів, прийомів проведення будь-якої роботи. Методику розуміють як систему правил використання методів, прийомів та операцій з фактичним матеріалом.

Методологія (гр. *methodos* – спосіб, метод і *logos* – наука, знання) – вчення про правила мислення при створенні теорії науки. Найчастіше методологію тлумачать як теорію методів дослідження, створення концепцій, як систему знань про теорію науки або систему методів дослідження. Загалом

методологія – це концептуальний виклад мети, змісту, методів дослідження, які забезпечують отримання максимально об'єктивної, точної, систематизованої інформації про процеси та явища. Під методологічною основою дослідження слід розуміти основне, вихідне положення, на якому базується наукове дослідження.

У курсовій роботі (у вступі) необхідно коротко й по суті окреслити, за допомогою яких методів вирішувалися ті чи інші аспекти обраної для дослідження наукової проблеми, якою є методологічна основа курсової роботи.

4. ЗАГАЛЬНІ ВИМОГИ ДО ОФОРМЛЕННЯ ТЕКСТУ РЕФЕРАТІВ ТА КУРСОВИХ РОБІТ

Назва роботи повинна бути по можливості короткою, відповідати обраній спеціальності та суті вирішуваної наукової проблеми, вказувати на мету дослідження і його завершеність.

Реферат, курсову роботу виконують державною мовою.

При написанні роботи обов'язково посилатися на авторів і літературу, з якої запозичено матеріали або окремі результати. Використання в роботі запозиченого матеріалу без посилання на автора не допускається.

У роботі необхідно стисло, логічно й аргументовано викладати зміст і результати дослідження, уникати загальних слів, бездоказових тверджень, тавтології.

Обсяг основного тексту (тобто обсяг всієї роботи без списку використаних джерел і додатків) *реферату* становить **8-12 сторінок**, курсової роботи – **25-30 сторінок**.

4.1. Правила комп'ютерного набору тексту

Реферат, курсову роботу **друкують** за допомогою комп'ютерного набору на білому папері формату А4 (210x297 мм). Шрифт друку повинен бути чітким, стрічка – чорного кольору середньої жирності. Щільність тексту роботи повинна бути однаковою. Перенесення слів у тексті не допускається. Текст з лексичними та орфографічними помилками є неприпустимим.

Текст роботи необхідно друкувати з одного боку аркуша, залишаючи поля таких розмірів: ліве – 30 мм, праве – 10 мм, верхнє – 20 мм, нижнє – 20 мм.

Основні вимоги до комп'ютерного набору тексту реферату, курсової роботи:

- текстовий редактор – WORD;
- гарнітура шрифту – Times New Roman, вирівнювання – по ширині;
- кегель шрифту (розмір) – 14;

- кількість символів у рядку – не менше 60;
- абзац – 1,2-1,27 см;
- міжрядковий інтервал – полуторний;
- кількість рядків на сторінці – до 30;
- назви структурних частин роботи: “**ЗМІСТ**”, “**ВСТУП**”, “**РОЗДІЛ**”, “**ВИСНОВКИ**”, “**СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ**”, “**ДОДАТКИ**” друкують великими літерами симетрично до тексту (шрифт – 14 жирний), вирівнюючи по центру (додаток Ж);
 - усі названі структурні частини роботи слід починати з нової сторінки;
 - новий підрозділ друкується з тієї ж сторінки, на якій закінчився попередній, відступ між підрозділами – два полуторних інтервали;
 - заголовки підрозділів друкують маленькими літерами, крім першої – великої, з абзацного відступу, шрифт – 14 жирний. Крапку в кінці заголовка не ставлять. Відстань між заголовком розділу та заголовком підрозділу – два полуторних інтервали;
 - використовувані в роботі списки повинні бути виконані в одному стилі по всьому тексту (наприклад, всі списки з нумерацією “1), 2) ...” або всі списки з маркуванням “–”);
 - в роботі дозволяється виділяти важливий текст таким чином: **напівжирний**, *курсив*, **напівжирний курсив** або підкреслений – але виділення по всьому тексту повинні бути виконані в одному стилі. Не допускається виділяти частину тексту за допомогою інших шрифтів, крім Times New Roman, іншого розміру, крім 14, іншого інтервалу тощо;
 - використовувані в роботі лапки повинні бути одного стилю: “” або «», або """, або „”. Аналогічною є вимога і до стилю апострофів: ’ або ‘ або ’ – однаково по всьому тексту;
 - зазначаючи в тексті роботи прізвища та ініціали дослідників, необхідно дотримуватись одного стилю: Грицай М. С., Федченко П. М. або М. С. Грицай, П. М. Федченко, або М. Грицай, П. Федченко. Між прізвищем та

ініціалами (слідкуючи, щоб вони лишилися в одному рядку) необхідно використовувати нерозривний пробіл (стандартне сполучення клавіш “Shift – Ctrl – Пробіл”);

– не допускається розташування заголовку підрозділу внизу сторінки, якщо під ним не вміщується щонайменше два рядки – у такому разі назву підрозділу разом із тестом переносять на наступну сторінку;

– не можна починати абзац внизу сторінки, якщо на ній поміститься тільки один рядок з нього – в такому разі слід переносити весь абзац на наступну сторінку. Аналогічно не можна переносити один рядок з абзацу на наступну сторінку.

4.2. Нумерація

Нумерацію сторінок подають арабськими цифрами без знака № у правому верхньому куті. Крапка після номеру сторінки не ставиться. Нумерують всі аркуші, у тому числі додатки. На титульній сторінці номер не ставлять. Нумерацію починають з другої сторінки (на якій вміщено зміст) з цифри “2”.

Зміст, вступ, висновки, список використаної літератури не мають порядкових номерів. У тексті кваліфікаційної роботи номер розділу ставлять після слова “РОЗДІЛ”, після номера крапку не ставлять, потім з нового рядка друкують заголовок розділу.

Підрозділи нумерують у межах кожного розділу. Номер підрозділу складається з номера розділу і порядкового номера підрозділу, між якими ставлять крапку. В кінці номера підрозділу повинна стояти крапка, наприклад: 2.3. – третій підрозділ другого розділу. Потім у тому ж рядку друкують заголовок підрозділу.

4.3. Оформлення таблиць

Таблиці нумерують послідовно (за винятком тих, що розміщені в додатках) у межах розділу. У правому верхньому куті розміщують слово “Таблиця” із зазначенням її номера, наприклад: *Таблиця 3*. Кожна таблиця

повинна мати назву, яку розміщують над таблицею і друкують по центру сторінки симетрично до тексту. Назву і слово “Таблиця” починають з великої літери. У разі перенесення таблиці на іншу сторінку над подальшими частинами пишуть: “Продовження табл. 3”. Приклад оформлення таблиці подано у додатку М.

Таблицю розміщують після першого згадування про неї в тексті. У тексті повинна бути вказівка на таблицю, наприклад: “... основні події життя і творчості письменника наведено в таблиці 3”. Таблицю розміщують таким чином, щоб її можна було читати без повороту переплетеного блоку роботи або з поворотом за годинниковою стрілкою.

4.4. Цитування та посилання на використані джерела

При написанні курсової роботи студент повинен давати посилання на джерела, матеріали або окремі результати досліджень, на ідеях та висновках яких відбувалось вивчення теми курсової роботи. Такі посилання дають змогу відшукати використане у роботі джерело і перевірити достовірність цитування.

Якщо було використано відомості, матеріали з монографій, оглядових статей, інших джерел з великою кількістю сторінок, тоді у посиланні необхідно точно вказати номери сторінок, ілюстрацій, таблиць з джерела, на яке зроблено посилання у роботі.

Приклад:

Цитата в тексті: “Послання, епістола (грец. *epistole* – лист) – жанр поезії й публіцистики: твір, написаний у формі листа чи звертання до когось” [15, с. 166].

Відповідне подання у списку літератури:

15. Лесин В. Літературознавчі терміни / В. Лесин. – К. : Рад. школа, 1985. – 251 с.

4.5. Оформлення списку використаної літератури

Відомості про джерела і літературу, які включені до списку, необхідно подавати згідно з вимогами державного стандарту з обов'язковим наведенням прізвищ авторів, назви праці, міста і року видання, видавництва і кількості сторінок. Список складають в алфавітному порядку. Зразки і приклад оформлення бібліографічного опису подано в додатках К, Л.

Зверніть увагу на такі моменти:

1. При посиланні на книгу в списку використаних джерел вказують загальну кількість сторінок. При посиланні на частину книги чи статтю в збірці вказують номери сторінок, на яких починається і закінчується стаття.

2. Якщо у літературного джерела один автор, то його прізвище вказують перед назвою, якщо два і більше – після назви. Якщо у джерела п'ять і більше авторів, після назви вказують тільки три перших прізвища з уточненням “та ін.”.

3. Якщо прізвища авторів вказують перед назвою роботи, то ініціали зазначають після них (Білецький О. І. Назва ...). Якщо ж спочатку вказують назву джерела, то ініціали зазначають перед прізвищем автора (Назва / О. І. Білецький ...).

4. Обов'язково необхідно вказувати не тільки місце видання, а й видавництво.

5. Місце видання пишуть повністю (Запоріжжя, Донецьк, Львів, Відень тощо), за винятком столиць держав: К. (Київ), М. (Москва), Л. або СПб. (Ленінград, або Санкт-Петербург), N.Y. (Нью-Йорк), L. (Лондон), P. (Париж).

4.6. Оформлення додатків

Додатки оформлюють як продовження роботи на наступних її сторінках після списку використаної літератури. Додатки слід позначати послідовно великими літерами української абетки, за винятком літер Г, Є, І, Ї, Й, О, Ч, Ь, наприклад: “Додаток А”, “Додаток Б” і т. д.

Кожний такий додаток повинен починатися з нової сторінки. Додаток повинен мати заголовок, надрукований угорі малими літерами з першої великої симетрично зліва відносно тексту сторінки. Зліва над заголовком малими літерами з першої великої друкується “Додаток” і велика літера, що позначає додаток. Сторінки з додатками нумерують, але їх не враховують до загального обсягу роботи, наприклад, робота може містити 22 сторінки основного тексту і 3 сторінки додатків, але обсяг курсової роботи буде 22 сторінки, а не 25.

Прикладами оформлення додатків можуть бути всі додатки, подані в цих методичних вказівках (див. стор. 37-52).

5. ПОРЯДОК ЗАХИСТУ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Курсові роботи, які за висновком наукового керівника заслуговують на позитивну оцінку, рекомендують до захисту. Роботи, які за попередньою оцінкою наукового керівника не мають підстав для позитивної оцінки, до захисту не допускають і передають студенту для подальшого доопрацювання.

Захист курсової роботи відбувається на відкритому науковому семінарі. На семінарі повинні бути присутні усі студенти, які пишуть курсову роботу з історії української літератури, наукові керівники курсових робіт. На захист курсових робіт також можуть бути запрошені завідувач кафедри, директор інституту та інші зацікавлені особи.

Кожен студент, автор курсової роботи, виголошує доповідь за основними результатами дослідження. Під час доповіді студент називає тему дослідження, розкриває її актуальність, вказує мету, завдання, об'єкт, предмет, методику дослідження, дає загальну характеристику роботи (структура роботи: вступ, кількість розділів, висновки, додатки; повний обсяг роботи у сторінках, кількість позицій у списку використаної літератури, зокрема іноземними мовами тощо), стисло викладає основний зміст курсової роботи за розділами. Особливу увагу при цьому необхідно звернути на ту дослідницьку частину курсової роботи, яка містить власні спостереження, а також результати виконання дослідницького завдання. Виступ завершується формулюванням висновків. Обсяг тексту доповіді має відповідати 5-7 хвилинам виступу. Після доповіді присутні на семінарі можуть задати питання з теми курсової роботи доповідачеві. Відповіді студента мають бути конкретними, аргументованими і короткими. Після відповідей студента на запитання науковий керівник оголошує оцінку за виконану ним курсову роботу.

6. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ КУРСОВИХ РОБІТ

Курсова робота повинна засвідчити, що студент уміє здійснювати самостійний науковий пошук, зіставляти та аналізувати певні літературні явища та проблеми.

У процесі виконання курсової роботи студент відповідно до кваліфікаційних вимог повинен виявити:

- ґрунтовні знання теорії літератури, історії української літератури, художніх текстів, які залучені до дослідження;
- вміння добирати, систематизувати та обробляти інформацію відповідно до мети та завдань дослідження;
- вміння робити обґрунтовані висновки та окреслювати перспективи подальших наукових розвідок в обраному для дослідження напрямку;
- вміння визначати і пояснювати причинно-наслідкові зв'язки процесів та явищ в українській літературі обраного періоду.

Курсову роботу оцінює науковий керівник за 100-бальною шкалою. Диференціювання оцінки за національною шкалою відбувається наступним чином:

<i>За шкалою ECTS</i>	<i>За 100-бальною шкалою</i>	<i>За національною шкалою</i>
A	90-100 (відмінно)	5 (відмінно)
B	80-89 (дуже добре)	4 (добре)
C	70-79 (добре)	
D	65-69 (задовільно)	3 (задовільно)
E	60-64 (достатньо)	
FX	35-59 (незадовільно з можливістю повторного складання)	2 (незадовільно)
F	1-34 (незадовільно з обов'язковим повторним курсом)	

При визначенні оцінки за курсову роботу враховують низку важливих показників, а саме:

- актуальність обраної теми курсової роботи;
- чіткість формулювання мети і завдань дослідження;
- структура і логіка побудови змісту роботи;
- якість теоретико-методологічного аналізу проблеми;
- наявність огляду наукових джерел;
- правильність і повнота виконання поставлених завдань;
- правомірність одержаних результатів;
- змістовність зроблених узагальнень і висновків;
- дотримання чинних вимог до оформлення роботи;
- змістовність доповіді студента про основні результати дослідження;
- правильність та чіткість відповідей на запитання присутніх на захисті курсової роботи викладачів, які є членами кафедри української літератури.

7. ТЕМИ РЕФЕРАТІВ З ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Визначальні проблеми у вивченні давньої української літератури.
2. Основні теми і джерела літератури XI-XIII століть.
3. Перекладна література Київської Русі.
4. Оригінальна література Київської Русі.
5. Основні жанри перекладної літератури Київської Русі.
6. Найважливіші літописні зведення і списки киеворуського періоду.
7. Київський літопис: особливості літописного стилю та композиції пам'ятки.
8. “Галицько-Волинський літопис” як визначна пам'ятка літератури XIII століття.
9. Образ ідеального князя у “Повчанні дітям” Володимира Мономаха.
10. Ораторська проза Київської Русі.
11. Специфіка творення образів у житійній літературі Київської Русі.
12. Специфіка функціонування жанру паломницької літератури у Київській Русі.
13. Історія відкриття і видання “Слова о полку Ігоревім”.
14. “Слово о полку Ігоревім” і літописні повісті про похід Ігоря на половців.
15. Художні переклади і переспіви “Слова о полку Ігоревім”.
16. Розвиток жанру літописання в XIV- XVI століттях.
17. Літературне значення короткого Київського літопису.
18. Історичні умови розвитку літератури другої половини XIV - першої половини XVII століття.
19. Національно-культурний рух в Україні у XVI - першій половині XVII століття.
20. Виникнення і розвиток української полемічної літератури кінця XVI- початку XVII століття.

21. Біографічні відомості і світогляд І. Вишенського.
22. І. Вишенський в оцінці І. Франка.
23. Панегіричні вірші XVI - XVII століть.
24. Історичні вірші XVII століття.
25. Побутово-моралістичні вірші XVII століття.
26. Зародження шкільної драми в Україні.
27. Перші українські інтермедії XVII століття.
28. Розвиток культури в II половині XVII століття.
29. Поетична спадщина Іоанна Величковського.
30. Поетична творчість Климентія Зиновієва.
31. Розвиток драми в Україні в XVII столітті: тематичні групи драм.
32. Історичні умови розвитку літератури XVIII століття.
33. Образ Богдана Хмельницького у “козацьких” літописах.
34. Феофан Прокопович як теоретик літератури.
35. Історико-літературне значення інтермедій як початкового етапу української комедії.
36. Вертепна драма: мотиви, образи та композиція.
37. Вірші-травестії у творчості “мандрівних” дяків.
38. Бурлескні, різдвяні та великодні вірші XVIII століття.
39. Громадсько-політичні, філософські та літературно-естетичні погляди Г. Сковороди.
40. Мова художніх творів Г. Сковороди.
41. Гуманістичні мотиви поетичних творів Т. Шевченка.
42. Поема “Кавказ” Т. Шевченка – сатира на самодержавно-кріпосницький лад Росії.
43. Образи ватажків народного руху в поемі Т. Шевченка “Гайдамаки”.
44. Висвітлення історичних подій у романі П. Куліша “Чорна рада”.
45. Мистецтво творення характерів у повісті Марка Вовчка “Інститутка”.
46. Картини побуту в повісті І. Нечуя-Левицького “Кайдашева сім’я”.

47. “Пропаші сили” в романі Панаса Мирного та Івана Білика “Хіба ревуть воли, як ясла повні?”.
48. Образ “чумазого” в комедії І. Карпенка-Карого “Хазяїн”.
49. Одвічне прагнення народу до волі та щастя в ліриці І. Франка.
50. Багатство характерів у повісті М. Коцюбинського “Fata morgana”.
51. Образ рідного краю в ліриці Лесі Українки.
52. Художня деталь у новелах Василя Стефаника.
53. Проблематика оповідань В. Винниченка.
54. Проблема цілісності натури і порядності людини в оповіданні В. Винниченка “Федько-халамидник”.
55. Морально-етичні та патріотичні мотиви в творах М. Вороного.
56. Історичні умови та особливості розвитку літературного процесу початку ХХ ст.
57. Ранній період творчості П. Тичини: мотиви та образи поезій.
58. Гармонія світу та дисонанси революційної та пореволюційної дійсності в ранній поезії П. Тичини.
59. Неокласицизм як художнє явище в українській літературі.
60. М. Зеров як перекладач та літературознавець.
61. Трагедія життя та творчості М. Хвильового.
62. Образність прози Б. Антоненка-Давидовича.
63. Проблема українців у романі “Місто” В. Підмогильного.
64. Зображення революції та громадянської війни у творах Г. Косинки (“Політика”, “Гармонія”, “За земельку”).
65. Драматизм громадянської війни в романі Ю. Яновського “Вершники”.
66. Сильові особливості автобіографічного роману В. Сосюри “Третя рота”.
67. Краса людських почуттів у інтимній ліриці В. Сосюри.
68. Тема синівської любові до України у творі М. Рильського “Слово про рідну матір”.

69. Філософське осмислення подій і явищ минулого й сучасного в драмах І. Кочерги “Свіччине весілля” та “Ярослав Мудрий”.
70. Оригінальність сатири і гумору Остапа Вишні.
71. Моральна краса і духовна велич людини в кіноповісті О.Довженка “Зачарована Десна”.
72. Проблематика роману Олеся Гончара “Собор”.
73. Мотиви і образи лірики Михайла Ореста.
74. Патріотичні мотиви поезії В. Симоненка.
75. Феномен людської особистості у творчості В. Стуса.
76. Новелістика Г. Тютюнника: стильові доміанти.
77. Співвідношення науково-технічного прогресу та духовності народу в поезії І. Драча.
78. Проблема митця і народу в романі Ліни Костенко “Маруся Чурай”.
79. Мотиви лірики Б. Олійника.
80. Тема рідного краю в поезіях Д. Павличка.

8. ТЕМИ КУРСОВИХ РОБІТ З ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Перекладна література Київської Русі як об'єкт вивчення національної літературознавчої науки.
2. “Повість врем'яних літ” і національний фольклорний епос.
3. Образ ідеального володаря у творах киеворуського періоду.
4. Батальні сцени у давньоруському літописанні.
5. Специфіка зображення давньоруського монастирського життя у Києво-Печерському патерикові.
6. Образ князя-мученика в давньоруській агіографії.
7. Ремінісценції “Слова про Ігорів похід” в українській поезії ХХ століття.
8. Ремінісценції “Слова про Ігорів похід” в українській прозі ХХ століття.
9. Україномовні переклади і переспіви “Слова про Ігорів похід”.
10. Художня інтерпретація історії України в поемі Яна Домбровського “Дніпрові камени”.
11. Ренесансний характер поеми С. Кленовича “Роксоланія”.
12. Мотиви та образи збірки Лазаря Барановича “Аполлонова лютня”.
13. Українська барокова любовна лірика: мотиви та образи.
14. Рецепція української вертепної драми у національному літературознавстві.
15. Верифікаційне новаторство збірки Г. Сковороди “Сад божественних пісень”.
16. Ідея “сродної праці” в літературній творчості Г. Сковороди.
17. Іван Франко як дослідник творчості Івана Вишенського.
18. Іван Франко як дослідник давньої української літератури.
19. Володимир Крекотень як дослідник давньої української літератури.
20. Ідеї просвітництва в новій українській літературі.

21. Традиції давньої української літератури у творчості І. Котляревського.
22. Стильовий синкретизм поеми І. Котляревського “Енеїда”.
23. Жанр водевілю в українській драматургії першої половини ХІХ століття.
24. Народні перекази про відьом та їх використання у повісті Г. Квітки-Основ’яненка “Конотопська відьма”.
25. Жанр соціально-етичної повісті у прозі Г. Квітки-Основ’яненка.
26. Просвітницький характер роману Г. Квітки-Основ’яненка “Пан Халявський”.
27. Місце П. Гулака-Артемівського у національному літературному процесі початку ХІХ століття.
28. Народнопоетичні засоби версифікації в баладній творчості М. Костомарова.
29. Інонаціональні мотиви у літературній творчості М. Костомарова.
30. Історизм російськомовної белетристики М. Костомарова.
31. Жанрово-композиційні особливості повісті М. Костомарова “Кудеяр”.
32. Народнопісенна тропіка в баладній творчості поетів-романтиків першої половини ХІХ століття.
33. Художній аналіз поеми Є. Гребінки “Богдан”.
34. Жанрово-композиційні особливості повісті Є. Гребінки “Приключення синей ассигнации”.
35. Образ Петербурга у прозі Є. Гребінки.
36. Жанрово-композиційні особливості роману Є. Гребінки “Чайковський”.
37. Образ України “козацьких часів” у поезії українських поетів-романтиків першої половини ХІХ століття.
38. Засоби романтичного письма у поезії А. Метлинського.
39. Жанрова система української романтичної поезії першої половини ХІХ століття.
40. Романтичний образ могили у творчості Т. Шевченка.

41. Біблійні епіграфи до творів Т. Шевченка: зміст і функції.
42. Мотиви національної провини у творчості Т. Шевченка періоду “трьох літ”.
43. Опрацювання біблійних жанрових форм у творчості Т. Шевченка.
44. Проблема злочину і спокути у творчості Т. Шевченка періоду заслання.
45. Інонаціональні мотиви у творчості Т. Шевченка.
46. Жанр “послання” у творчості Т. Шевченка.
47. Жанр “подражання” у творчості Т. Шевченка.
48. Жанрова система циклу Т. Шевченка “В казематі”.
49. Ідейно-композиційні та стильові особливості поеми Т. Шевченка “Царі”.
50. Мотиви самотності та сирітства у творчості Т. Шевченка.
51. Журнал Т. Шевченка як зразок мемуарної літератури.
52. Історизм повісті Марка Вовчка “Маруся”.
53. Зображення лицемірності духівництва у повісті Марка Вовчка “Записки причетника”.
54. Ідейно-художня функція пейзажу у “Народних оповіданнях” Марка Вовчка.
55. Традиції національного народного тваринного епосу в байкарській творчості Л. Глібова.
56. Особливості версифікаційної майстерності Л. Глібова-байкаря і лірика.
57. Специфіка художнього опрацювання апокрифів у циклі “Байки світові” С. Руданського.
58. Історія України у історичних поемах С. Руданського.
59. А. Свидницький як фольклорист і етнограф.
60. Пригодництво як визначальна риса прози О. Стороженка.
61. Жанрова система україномовної прози О. Стороженка.
62. Традиції гоголівського письма у творчості О. Стороженка.

63. Образна система поеми П. Куліша “Великі проводи”.
64. Версифікаційне багатство поетичної творчості П. Куліша.
65. Жанрова система лірики П. Куліша.
66. І. Франко як дослідник творчості П. Куліша.
67. Пантелеймон Куліш як перший український професійний критик.
68. Жанрово-стильові домінанти поетичного циклу “Дикі думи” Ю. Федьковича.
69. Старосвітська Україна в повісті І. Нечуя-Левицького “Старосвітські батюшки і матушки”.
70. Образ доби в історичних романах І. Нечуя-Левицького.
71. Роман І. Нечуя-Левицького “Хмари” як зразок ідеологічно-інтелектуальної прози.
72. Функції пейзажу в прозі І. Нечуя-Левицького.
73. Образ Києва у прозі І. Нечуя-Левицького.
74. Функції пейзажу в прозі Панаса Мирного.
75. Жанрово-стильова та композиційна специфіка повісті Панаса Мирного “Лихо давнє й сьогочаснє”.
76. Жанрово-стильові домінанти циклу поезій Б. Грінченка “Весняні сонети”.
77. Мотиви та образи поетичної збірки Б. Грінченка “Пісня Василя Чайченка”.
78. Шахтарська тема у прозі Б. Грінченка.
79. Художня деталь в оповіданнях Б. Грінченка.
80. Внутрішні монологи як засіб розкриття внутрішнього світу персонажа в оповіданнях Б. Грінченка.
81. Змалювання трагічної долі дитини в оповіданні Б. Грінченка “Сама, зовсім сама”.
82. Українська інтелігенція в оповіданні Б. Грінченка “Як я вмер”.
83. Авантюрний сюжет у комедіях І. Карпенка-Карого.
84. Мотиви та образи збірки Я. Щоголева “Ворскло”.

85. Версифікаційна майстерність М. Старицького – поета.
86. Ідейно-тематична специфіка віршової драми М. Старицького “Остання ніч”.
87. Морально-етична проблематика драми І. Карпенка-Карого “Безталанна”.
88. “Сава Чалий” М. Костомарова і “Сава Чалий” І. Карпенка-Карого: типологічне зіставлення.
89. Драма І. Карпенка-Карого “Наймичка”: традиції і новаторство в опрацюванні сюжету.
90. Жанр веснянки в поезії І. Франка (цикл “Веснянки”): традиції і новаторство опрацювання.
91. Жанр сонета в поезії І. Франка: трансформація класичного поетичного жанру.
92. Жанр вірша-звернення у збірці І. Франка “З вершин і низин”.
93. Версифікаційне багатство збірки І. Франка “Зів’яле листя”.
94. Художнє переосмислення тем, мотивів та образів давньої літератури у збірці І. Франка “Мій Ізмарагд”.
95. Образ Богдана Хмельницького у поемі І. Франка “На Святоюрській горі”.
96. Ідейно-тематичне спрямування повісті І. Франка “Для домашнього огнища”.
97. Психологічна колізія у повісті-новелі “Сойчине крило” І. Франка.
98. Поєднання реалістичних та імпресіоністичних способів відображення дійсності в повісті М. Коцюбинського “Fata morgana”.
99. Особливості інтерпретації фольклорно-етнографічного матеріалу в повісті М. Коцюбинського “Тіні забутих предків”.
100. Образна система поезії М. Вороного.
101. Сценічність драматургії В. Винниченка.
102. Поетичність драматургії Олександра Олеся.
103. Народне життя у прозі С. Васильченка.

104. Експресіонізм новел В. Стефаника.
105. Гуцульський колорит новел Марка Черемшини.
106. Характер конфлікту драматичної поеми Лесі Українки “У пущі”.
107. Ідеали духовності в поетичному осягненні Лесі Українки (за драмою-феєрією “Лісова пісня”).
108. Мотив національної неволі у творчості Лесі Українки.
109. Особливості індивідуального стилю О. Кобилянської.
110. Стилiстичні особливості оповідань Леся Мартовича.
111. Проблематика повісті Леся Мартовича “Забобон”.
112. Національний пафос пенталогії Б. Лепкого “Мазепа”.
113. Образність поезії Б. Лепкого.
114. Модерністська образність ранньої поезії П. Тичини.
115. М. Рильський як поет-неокласик.
116. Рання творчість В. Сосюри: образи, мотиви.
117. Античність і українська старовина в поезії М. Зерова.
118. Самобутність лірики й ліро-епосу Є. Плужника.
119. Жанрово-композиційна специфіка “Патетичної сонати” М.Куліша.
120. Характер сміху в драматургії М. Куліша (“Народний Малахій”, “Мина Мазайло”).
121. Ідейно-тематичні домінанти поезії М. Драй-Хмари.
122. Художня специфіка творів П. Филиповича.
123. Жанрово-стильова своєрідність поезії Ю. Клена.
124. Проблематика новел Г. Косинки і її художнє втілення.
125. Жанрово-композиційна специфіка роману В. Підмогильного “Місто”.
126. Образний світ поезії М. Бажана (20-ті роки ХХ ст.).
127. Жанр пісні в поезії А. Малишка.
128. Новаторство творів Б.-І. Антонича.
129. Художня еволюція творів Остапа Вишні.
130. Романтизм оповідань М. Хвильового.
131. Своєрідність композиції роману Ю. Яновського “Чотири шаблі”.

132. “Сонячна машина” В. Винниченка і “Майстер корабля” Ю. Яновського як футуристичні прогностичні романи.
133. Историзм драматургії І. Кочерги.
134. Образ України у творчості О. Довженка.
135. Исторіософічність поезії Олега Ольжича.
136. Реалізація світоглядної концепції Олеся Гончара в романі “Людина і зброя”.
137. Художньо-філософська концепція роману П. Загребельного “Диво”.
138. Антитоталітарний пафос романістики І. Багряного.
139. Образ доби в романі І. Багряного “Сад Гетсиманський”.
140. Символізм роману Василя Барки “Жовтий князь”.
141. Трансформація агіографічного жанру в романі Уласа Самчука “Марія”.
142. Тема Чорнобильської трагедії у творах І. Драча.
143. Поетизація явищ буденного життя у баладах І. Драча.
144. Лірика В. Симоненка в контексті доби.
145. Исторіософські мотиви у творчості Ліни Костенко.
146. Проблема пошуку вічних духовних цінностей у поезії Ліни Костенко.
147. Образний світ поезії М. Вінграновського.
148. Образ жінки у творчості Б. Олійника.
149. Проекція історії України на сучасність у творчості В. Стуса.
150. Образ України у ліриці В. Стуса.
151. Табірні мотиви у творчості письменників-дисидентів.
152. Новаторство Григора Тютюнника в “малій” прозі.
153. Сюжетно-композиційна специфіка роману “На полі смиренному” Валерія Шевчука.
154. Сюжетно-композиційна специфіка роману “Дім на горі” Валерія Шевчука.
155. Мотиви та образи української постмодерністичної поезії.
156. “Непоетичність” поезії мистецького гурту “Бу-Ба-Бу”.

Зразок оформлення титульної сторінки реферату

Міністерство освіти і науки, молоді та спорту України
Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова
Інститут української філології

Кафедра української літератури

Українська вертепна драма

Реферат
з історії української літератури
студентки 205-УР групи
Савчук Марини Сергіївни

Зразок оформлення титульної сторінки курсової роботи

Міністерство освіти і науки, молоді та спорту України
Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова
Інститут української філології

Кафедра української літератури

**Образ доби в історичних романах
Івана Нечуя-Левицького**

Курсова робота
з історії української літератури
студентки 206-УР групи
Дмитренко Тетяни Юріївни

Науковий керівник:
кандидат філологічних наук,
ст. викладач кафедри
української літератури
Григоренко Ірина Василівна

Київ – 2012

Зразок оформлення змісту в рефераті

ЗМІСТ

Вступ.....	3
1. Визначення поняття “вертеп”.....	4
2. Різновиди українського вертепу.....	5
3. Сюжет та образи вертепів.....	7
Висновки.....	9

Зразок оформлення змісту в курсовій роботі

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ I ІСТОРИЧНА ПРОЗА В УКРАЇНСЬКІЙ ЛІТЕРАТУРІ	5
1.1. Козацька доба в художній літературі ХІХ століття.....	5
1.2. Жанрово-стильова специфіка історичного роману в українській літературі.....	9
РОЗДІЛ II ЗОБРАЖЕННЯ НАЦІОНАЛЬНО-ВИЗВОЛЬНОЇ БОРОТЬБИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ В ІСТОРИЧНІЙ ПРОЗІ І. НЕЧУЯ-ЛЕВИЦЬКОГО.....	14
2.1. Відображення подій доби Хмельниччини в романі “Князь Єремія Вишневецький”.....	14
2.2. Художня трансформація історичних фактів доби Руїни у романі “Гетьман Іван Виговський”.....	18
2.3. Особливості творення образів історичних осіб у романах І. Нечуя-Левицького.....	21
ВИСНОВКИ.....	24
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ.....	27
ДОДАТКИ.....	30

Зразок оформлення вступу в курсовій роботі

ВСТУП

Звернення письменників до історичного минулого не було випадковим, бо зумовлювалося життям українського народу, сповненим величезними історичними зрушеннями. Митці усвідомлювали, що в умовах бездержавності звернення до історичного минулого є справою політичною, але використовували його не тільки як засіб політичної агітації, "...а включали його в систему культурно-політичних та естетичних цінностей українського народу". Один з найвідоміших українських письменників І. Нечуй-Левицький своє завдання також вбачав у тому, щоб дати белетризований виклад історії України, опертої на такі достовірні історичні факти, які могли б викликати справжній інтерес народу до свого минулого.

І. Нечуй-Левицький починає писати брошури та романи на історичну тему тоді, коли його твори на соціально-побутові теми давно вже стали класикою української літератури. Перші свої історичні студії прозаїк розпочав на початку 70-х років, у період так званого "безчасся", коли інтелігенція повністю зневірилась у старих ідеалах, і моральна криза торкнулася всіх прошарків суспільства.

Змальовуючи українські типи, письменник простежує й сам процес їх формування, починаючи з давнини. Він ніби перегортає сторінки історії й шукає відповіді на складні питання про витоки "народного руху", про співвідношення особистих і загальнонаціональних інтересів, про роль поводитирів, значення злагоди чи антагонізму їхніх діянь у зв'язку з духовно-моральними, національними й соціальними прагненнями мас. Особливу увагу І. Нечуя-Левицького привертають проблеми історичного вибору в "смутні часи" XVI - XVII ст., коли йшлося про найбільш ефективні шляхи України до визволення, до державності, про визначення надійних спільників на цих шляхах [10, с. 119].

Історію України за часів Хмельниччини та у добу Руїни вивчали багато дослідників, зокрема О. Бойко, В. Горобець, В. Кравченко, В. Липинський та інші. Історична проза І. Нечуя-Левицького привернула увагу таких науковців, як О. Жуков, Л. Ісаєнко, А. Калинчук, М. Конончук, О. Мишанич та багато інших. Однак осмислення І. Нечуєм-Левицьким образу доби в його історичних романах потребує детальнішого вивчення. Цим і зумовлена **актуальність теми** курсової роботи: “Образ доби в історичних романах Івана Нечуя-Левицького”.

Мета дослідження – з’ясувати художні особливості відображення доби в історичних романах Івана Нечуя-Левицького “Князь Єремія Вишневецький” та “Гетьман Іван Виговський”.

Завдання дослідження:

- провести бібліографічну роботу щодо виявлення критичних відгуків про історико-популярну та історико-художню спадщину І. Нечуя-Левицького в українській періодиці та наукових працях другої половини XIX -XX століть;

- розглянути історичні романи “Князь Єремія Вишневецький”, “Гетьман Іван Виговський” у контексті історіографічних джерел другої половина XIX – початку XX століття про добу Хмельниччини та Руїни.

- простежити механізм трансформації письменником історичної правди в художню, зіставивши дані історичних джерел та їх втілення в романах І. Нечуя-Левицького;

- визначити особливості творення образів історичних осіб у романах “Князь Єремія Вишневецький”, “Гетьман Іван Виговський”.

Об’єктом дослідження є романи І. Нечуя-Левицького “Князь Єремія Вишневецький”, “Гетьман Іван Виговський”.

Предмет дослідження – особливості художнього осмислення І. Нечуєм-Левицьким історичних подій, які відбувалися на території України в добу Хмельниччини та Руїни.

Для реалізації основних завдань курсової роботи було обрано такі методи дослідження: порівняльно-історичний, типологічний, історико-функціональний, а також методи аналізу, синтезу і порівняння.

Зразок оформлення розділів та підрозділів у курсовій роботі

РОЗДІЛ 1

ІСТОРИЧНА ПРОЗА В УКРАЇНСЬКІЙ ЛІТЕРАТУРІ

1.1. Козацька доба в художній літературі ХІХ століття

Події доби козаччини стали ключовими в історії становлення української державності. Цей час, оповитий романтизмом, викликав особливе зацікавлення у багатьох українських письменників.

[...]

Висновки до підрозділу (2-3 абзаци).

1.2. Жанрово-стильова специфіка історичного роману в українській літературі

Історичний роман побудований на історичному сюжеті, відтворює у художній формі якусь епоху, певний період історії. В історичному романі історична правда поєднується з правдою художньою, історичний факт – з художнім вимислом, справжні історичні особи – з особами вигаданими, вимисел уміщений у рамки зображуваної епохи.

[...]

Висновки до підрозділу (2-3 абзаци).

Висновки до розділу 1

РОЗДІЛ 2

ЗОБРАЖЕННЯ НАЦІОНАЛЬНО-ВИЗВОЛЬНОЇ БОРОТЬБИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ В ІСТОРИЧНІЙ ПРОЗІ

І. НЕЧУЯ-ЛЕВИЦЬКОГО

1.1. Відображення подій доби Хмельниччини в романі “Князь Єремія Вишневецький”

Події в романі “Князь Єремія Вишневецький” відбуваються в середині XVII століття. У центрі твору – онук славного Байди Вишневецького, найбагатший на той час князь на українських землях Єремія, покатоличений і нещадний до українців.

[...].

Висновки до підрозділу (2-3 абзаци).

1.2. Художня трансформація історичних фактів доби Руїни у романі “Гетьман Іван Виговський”

В історичному романі “Гетьман Іван Виговський” модель національного характеру окреслюється на тлі трагічної для українського народу доби Руїни, початок якої асоціюється з іменами Івана Виговського та Юрія Хмельницького.

[...].

Висновки до підрозділу (2-3 абзаци).

1.3. Особливості творення образів історичних осіб у романах І. Нечуя-Левицького

Своєрідність поезики історичних романів І. Нечуя-Левицького визначається не лише характером співвіднесення “точки зору” автора і персонажа, хронологічною організацією сюжету, але й пошуками характеротворення образів. [...].

Висновки до підрозділу (2-3 абзаци).

Висновки до розділу 2

Зразок оформлення висновку в курсовій роботі

ВИСНОВКИ

І. Нечуя-Левицького можна вважати предтечею нової прози кінця ХІХ – початку ХХ ст. Його персонажі зображені в динаміці суперечностей між прагненням до найповнішого самовираження, реалізації своїх планів і протидії зовнішніх обставин. Неординарна особистість випадає із суспільства, конфліктує з оточенням, що приводить до глибокої душевної драми.

І. Нечуй-Левицький на певному етапі своєї творчості розуміє, що причину негараздів сучасності треба шукати в історичному минулому: колись наш народ, за його переконанням, зробив фатальну помилку. Може, в часи Хмельницького, Івана Виговського чи Яреми Вишневецького. Це й стало поштовхом до написання історичних романів “Гетьмана Іван Виговський” (1899) та “Князь Єремія Вишневецький” (1897).

На жаль, історичні романи свого часу не були надруковані в Східній Україні. “Гетьман Іван Виговський” вийшов друком у Галичині незабаром після його написання, а роман “Князь Єремія Вишневецький” побачив світ на Батьківщині тільки у 1932 році. Це позначилося на популярності творів і на їхньому впливові на свідомість суспільства.

Письменник зблизив поле особистісного та історичного. Постановка сенсубуттєвих питань, які стосуються історичних вимірів існування народу в цілому та окремої людини зокрема, відбиває прагнення письменника осмислити історію України. Історія України для І. Нечуя-Левицького лишається невичерпним джерелом творчих роздумів і творчих пошуків. Він був переконаний, що саме художні твори на тему історичного минулого сприяють самоідентифікації народу.

Письменник намагався об’єднати історію факту й історію душі. Він переконливо доводить, що людина перебуває в історичному, а історичне – в людині. Змальовуючи образи історичних осіб, І. Нечуй-Левицький не схильний

до їхньої ідеалізації, тому що почуває свою національно-культурну відповідальність. Письменник ставить свого героя перед проблемою морального вибору.

І. Нечуй-Левицький, мабуть, був одним із перших в українській літературі, хто звернувся до таких проблем, як поведирі нації, виховання особистості, здатної повести за собою маси, випробування багатством та владою, причина та наслідки віровідступництва й зради інтересів народу.

Основними засобами творення образів в історичних романах є портретна характеристика, самохарактеристика; розкриття психології персонажів через дії та вчинки; внутрішні монологи, спогади, роздуми, сни, паралельне зображення життєвих доль головних героїв і, як наслідок, їх опозиційність; зв'язок із соціальним, національним, історичним контекстом (Єремія, Тодозя, Виговський, Лютай та ін.) Думки й почуття персонажів розкриваються переважно в їхніх діалогах і внутрішніх монологах, у тональності їхньої розмови, в будові речень, у підборі певної лексики. Автор глибоко відтворює переживання героя, саме в них повнокровно розкриваються мотиви поведінки персонажа, в яких проявляється психологія його душі.

Отже, щиро вболіваючи за долю свого народу, опікуючись вирішенням проблеми піднесення рівня його національної свідомості, письменник прагнув до відтворення невикривленої історії. І вже у другій половині XIX ст. він спромігся подати об'єктивні картини героїчного і трагічного минулого України, в якому і перевертні Вишневецькі, і навіть гетьмани Виговські не здатні зрозуміти свій народ, відстояти його права і свободи. Оцінку плодам їхнього правління дав сам Іван Семенович Нечуй-Левицький: то насправді були “сліпі поведирі, за котрими Україна не плила слідком і зреклась їх, як своїх ворогів”.

Приклади оформлення бібліографічного опису у списку джерел, який наводять у рефераті та курсовій роботі

ХАРАКТЕРИСТИКА ДЖЕРЕЛА	ПРИКЛАД ОФОРМЛЕННЯ
Один автор	Шкляр В. Елементал : [роман] / Василь Шкляр. – Львів : Кальварія, 2005. – 196 с.
Два і більше авторів	Тарновецька Л. О. Діалектна лексика в українських епістолярних текстах першої половини ХХ ст. / Тарновецька Л. О., Шепетюк І. Б., Булега Н. В. // Наука і сучасність. Збірник наукових праць Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова. – К., ІЗМН, 1998. – Ч. 1. – С. 230 - 238.
Без автора	Воскресіння мертвих ; українська барокова драма : антологія / [упорядкув., ст., пер. і прим. В. О. Шевчук]. – К. : Грамота, 2007. – 638 с.
Багатотомний документ	Мирний Панас. Твори : [в 5 т.] / Мирний Панас. – К. : Держлітвидав України, 1960. – Т. 5 : Драматичні твори. Вибрані поезії та переспіви. Статті та промови. Щоденники. – 1960. – 559 с.
Матеріали конференцій, з'їздів	Мазоха Г. С. Жанрово-стильові модифікації українського письменницького епістолярію другої половини ХХ століття : автореф. дис. ... канд. філол. наук : спец. 10.01.01 “Українська література” / Г. С. Мазоха. – К., 2007. – 27 с.
Словники	Українсько-німецький тематичний словник [уклад. Н. Яцко та ін.]. – К. : Карпенко, 2007. – 219 с.
Дисертації	Рогоза О. Б. Структурно-композиційні та семантико-прагматичні особливості французького епістолярного

	роману XVIII-XX століть (на прикладі творів Ш. де Лакло, О. де Бальзака, А. де Монтерлана) : дис. ... канд. філол. наук : 10.02.05 / О. Б. Рогоза. – К., 2005. – 20 с.
Автореферати дисертацій	Мазоха Г. С. Жанрово-стильові модифікації українського письменницького епістолярію другої половини XX століття : автореф. дис. ... канд. філол. наук : спец. 10.01.01 “Українська література” / Г. С. Мазоха. – К., 2007. – 27 с.
Частина книги	Зеров М. Поетична діяльність Куліша // Українське письменство XIX ст. Від Куліша до Винниченка : (нариси з новітнього укр. письменства) : статті / Микола Зеров. – Дрогобич, 2007. – С. 245 - 291.
Періодичне продовжуване видання	Майдан О. Психологічні спостереження Панаса Мирного в жанрі роману / О. Майдан // Слово і час. – 1999. – №10. – С. 28 - 32.
Електронні ресурси	Ситник О. М. Ідеологічні процеси в Україні періоду другої половини XIX століття / О. М. Ситник / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/portal/natural/Nvuu/Ist/2009_22/016.htm . – Назва з екрану.

Зразок оформлення списку використаної літератури

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Зеров М. Поетична діяльність Куліша // Українське письменство ХІХ ст. Від Куліша до Винниченка : (нариси з новітнього укр. письменства) : статті / Микола Зеров. – Дрогобич, 2007. – С. 245 - 291.
2. Мазоха Г. С. Жанрово-стильові модифікації українського письменницького епістолярію другої половини ХХ століття : автореф. дис. ... канд. філол. наук : спец. 10.01.01 “Українська література” / Г. С. Мазоха. – К., 2007. – 27 с.
3. Мазоха Г. С. Жанрово-стильові модифікації українського письменницького епістолярію другої половини ХХ століття : автореф. дис. ... канд. філол. наук : спец. 10.01.01 “Українська література” / Г. С. Мазоха. – К., 2007. – 27 с.
4. Майдан О. Психологічні спостереження Панаса Мирного в жанрі роману / О. Майдан // Слово і час. – 1999. – №10. – С. 28 - 32.
5. Мирний Панас. Твори : [в 5 т.] / Мирний Панас. – К. : Держлітвидав України, 1960. – Т. 5 : Драматичні твори. Вибрані поезії та переспіви. Статті та промови. Щоденники. – 1960. – 559 с.
6. Огієнко І. Історія української літературної мови [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://litopys.org.ua/ohukr/ohu11.htm>. – Назва з екрану.
7. Острик М. З материка письменницької критики / М. Острик // Рад. літературознавство. – 1982. – №2. – С. 15–19.
8. Поважна В. Розвиток української літературної критики у 80-90- х роках ХІХ ст. До проблем критеріїв і методу / В. Поважна. – К., Вища школа, 1973. – 269 с.
9. Пономаренко А. Ю. Проблеми української мови та рідномовної освіти в рецепції Миколи Костомарова / Пономаренко А. Ю. [Електронний

- ресурс]. – Режим доступу: <http://rius.kiev.ua/ermolenko/kkr4>. – Назва з екрану.
10. Репертуар української книги 1798-1916: Матеріали до бібліографії. – [Упоряд., підгот. до друку та прим. Л. І. Ільницька, О. І. Хміль. Передмова і наук. ред. Я. Р. Шашкевич]. – Т. 1–5. – Львів, 1995-2001. – 387 с.
 11. Рогова А. Г. Эпистолярное наследие Роберта Саути : дисс. ... канд. фил. наук : 10.01.03 / А. Г. Рогова. – Санкт-Петербург, 2004. – 327 с.
 12. Рогоза О. Б. Структурно-композиційні та семантико-прагматичні особливості французького епістолярного роману XVIII-XX століть (на прикладі творів Ш. де Лакло, О. де Бальзака, А. де Монтерлана) : дис. ... канд. філол. наук : 10.02.05 / О. Б. Рогоза. – К., 2005. – 20 с.
 13. Ситник О. М. Ідеологічні процеси в Україні періоду другої половини XIX століття / О. М. Ситник / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/portal/natural/Nvuu/Ist/2009_22/016.htm. – Назва з екрану.
 14. Тарновецька Л. О. Діалектна лексика в українських епістолярних текстах першої половини XX ст. / Тарновецька Л. О., Шепетюк І. Б., Булега Н. В. // Наука і сучасність. Збірник наукових праць Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова. – К., ІЗМН, 1998. – Ч. 1. – С. 230 - 238.
 15. Українсько-німецький тематичний словник [уклад. Н. Яцко та ін.]. – К. : Карпенко, 2007. – 219 с.
 16. Шкляр В. Елементал : [роман] / Василь Шкляр. – Львів : Кальварія, 2005. – 196 с.
 17. Lewandowski T. Wstęp // Listy. Stanisława Przybyszewska. – Gdańsk: Wydawnictwo Morskie, 1977. – P. 5-28.
 18. Skwarczynska S. Teoria listu. – Lwow, 1937. – 373 p.

Зразок оформлення таблиці

Таблиця 1

Порівняльна характеристика літописного оповідання про похід князя Ігоря та “Слова про Ігорів похід”

	Літописне оповідання	“Слово о полку Ігоревім”
Тема	Невдалий похід князя Ігоря на половців 1185 р.	
Форма викладу	Літописне оповідання, фактографічність. Хронологічний, чіткий виклад історичних подій. Точно вказана дата: рік, число, день тижня. Прозовий текст.	Ліричний виклад, не конкретизований щодо хронології та фактографії. Події подаються як привід до роздумів, осмислення поведінки історичних осіб, історії загалом. В окремих місцях відчається ритмізація та римування.
Ідея твору	Заперечення міжусобиць, за які обов’язково чекає покарання від Господа.	Заклик князів до військового єднання у передчутті небезпеки нападу кочовиків.
Жанр	Історична повість.	Автор називає твір то “словом”, то “піснею”, то “повістю”. Однозначного історико-літературного визначення немає.

Етапи виконання курсової роботи

№	План роботи	Термін виконання
1.	Обговорення напрямку дослідження та обраної теми	
2.	Визначення об'єкта, предмета, мети та завдань дослідження	
3.	Обговорення з науковим керівником результатів бібліографічного пошуку	
4.	Підготовка плану курсової роботи, вибір методів дослідження	
5.	Написання чорнового варіанту курсової роботи	
6.	Подання керівникові чорнового варіанту тексту курсової роботи	
7.	Робота над висновками, доопрацювання вступу, виправлення зауважень	
8.	Чистове оформлення роботи, подання курсової роботи на кафедру	
9.	Захист курсової роботи	

Використана література

1. Бех Ю. В., Курган Я. М. Методичні рекомендації щодо оформлення рефератів і курсових робіт / За ред. В. П. Бега, Н. В. Крохмаль – К. : НПУ імені М.П.Драгоманова, 2008. – 59 с.
2. Білуха М. Т. Методологія наукових досліджень : Підручник / Білуха М. Т. – К. : АБУ, 2002. – 480 с.
3. Крушельницька О. В. Методологія та організація наукових досліджень : Навч. посібник / О. В. Крушельницька. – К. : Кондор, 2003. – 192 с.
4. Методичні рекомендації до оформлення курсових і дипломних робіт для студентів факультету іноземної філології / Уклад. Є. Стуліна, І. Тарасюк, Т. Уділова. – Запоріжжя : ЗНУ, 2005. – 34 с.
5. П'ятницька-Позднякова І. С. Основи наукових досліджень у вищій школі : Навч. посібник / І. С. П'ятницька-Позднякова. – К., 2003. – 116 с.

ЗМІСТ

Вступ	3
1. РЕФЕРАТ	4
1.1. Структура реферату	4
1.2. Вимоги до змісту структурних частин реферату	5
1.3. Етапи написання реферату	6
2. КУРСОВА РОБОТА	7
2.1. Структура курсової роботи	8
2.2. Вимоги до змісту структурних частин курсової роботи	8
2.3. Етапи написання курсової роботи	11
3. МЕТОД, МЕТОДИКА, МЕТОДОЛОГІЯ ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧИХ ДОСЛІДЖЕНЬ: ОСНОВНІ АСПЕКТИ	15
4. ЗАГАЛЬНІ ВИМОГИ ДО ОФОРМЛЕННЯ ТЕКСТУ РЕФЕРАТИВ ТА КУРСОВИХ РОБІТ	17
4.1. Правила комп'ютерного набору тексту	17
4.2. Нумерація	19
4.3. Оформлення таблиць	19
4.4. Цитування та посилання на використані джерела	20
4.5. Оформлення списку використаної літератури	21
4.6. Оформлення додатків	21
5. ПОРЯДОК ЗАХИСТУ КУРСОВОЇ РОБОТИ	23
6. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ КУРСОВИХ РОБІТ	24
7. ТЕМИ РЕФЕРАТИВ З ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ	26
8. ТЕМИ КУРСОВИХ РОБІТ З ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ	30
ДОДАТКИ	37
Зразок оформлення титульної сторінки реферату (додаток А)	37
Зразок оформлення титульної сторінки курсової роботи (додаток Б)	38
Зразок оформлення змісту в рефераті (додаток В)	39
Зразок оформлення змісту в курсовій роботі (додаток Д)	40
Зразок оформлення вступу в курсовій роботі (додаток Е)	41
Зразок оформлення розділів та підрозділів у курсовій роботі (додаток Ж)	43
Зразок оформлення висновку в курсовій роботі (додаток З)	45
Приклади оформлення бібліографічного опису у списку джерел, який наводять у рефераті та курсовій роботі (додаток К)	47
Зразок оформлення списку використаної літератури (додаток Л)	49
Зразок оформлення таблиці (додаток М)	51
Етапи виконання курсової роботи (додаток Н)	52
Використана література	53

Навчально-методичне видання

ГРИГОРЕНКО

Ірина Василівна

**Методичні вказівки
до написання і оформлення рефератів та курсових робіт
з історії української літератури**

Літературний редактор – Воловенко Ірина Володимирівна

Підписано до друку 29 лютого 2012 р.
Папір офсетний. Гарнітура Таймс.
Умовн. друк. аркушів 3,37. Обл.-вид. арк. 18,62.
Наклад 100.
Віддруковано з оригіналів

Видавництво

Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова
Свідоцтво про реєстрацію №1101 від 29.10.2002
(044) 239-30-26, 239-30-85